

מסורת הש"ס

[illegible]

וַיִּשְׁכַּב אִישׁ אִשׁוֹ וַיִּשְׁכַּב אֶת
זָכָר מִשְׁכָּבִי אִשָּׁה
תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מִזֹּת
וּמִתּוֹת דְּמִיהֶם בָּם:

- וירקא כי 2. ובכל בהמה לא תתן
בשבתך לטמאה כה
ואשה לא תעמד לפני
בהמה לרביעה חבל
ורקא יח 33
ערוה אשה ובמה לא
תגלה את חב בנה ואת
בת בנה לא תחם לגלות
ערוהה שארה ונה וזה
ורקא יח 34
וראשם לא יגלוהו
ופרע לא ישלחו כסם
וכסמם את ראשיהם
יחולל מד כ

[illegible]

ויכל גריוו דבעינא. בארזא מדה שארצה אקט: חפייס כופרא. ויפחו מבחוק כדי שיחזיקו החטים: ליכל לי. ימוד לי: דרשינא כך. ולומר: שארצה חייב לי: שסינא חמרא בריקודא דאבוך. שאינך דברקד: ובקירקני דאפך. במציגתא שאמך תמוזג לי הכוס: מאי וועבע. עשו יריסה: ערמי לי טעלא. תמוזג לי הכוס כמו אנטל: וועבע אסא כה. כלומר שמנית את אשתי על היסד ותפס וו של זמא: וגי עייניא קמא. תיתי דביטא תירמי ולי ולגריה אל' קוד קוד לי: (מאי וועבע. דכתיב) ואשה לא תעמוד לפני המה לרבעה תכל הוא (ויקרא יח): מי תכלין עי כה. כלומר כי צלחה טעם מבאחורא שמנית צלחה גרבעת צלחה: וו מאי א"ל. ומפרש ירימות (דף ל:): צלחא הבא על נשים ירצה וכן אשה שנבעלה לאנשים ירצה ואינה יודעת תלחור מהם תעבערה והולידה כח מגאל אז נושא אשה צמו ואח נושא אשה תלחור על אשה נאמר ומלאה הארץ וימה" כלומר ומה היא שאין אדם יודע אותה אשה שהיא נושא אדם ומורת לו אם אשה לא יוכל לו אלא תלחור ויחבר

[illegible]

די קינאל, אל גייל; דרשנא קר, שלחמך ומילי דבריוסאם היה אומר; נקראת
די מרקסעס טעייזער; דאס איז אהרם בן, שטימיקן נאכדעם וואס אלץ שפנד זאל
דיה בייל מילד מילד; קר קרקהל; דלעיש אל מילד מוקס שפנד זאל;
קר, איין כולל ממשל; כוללם, מכלל דערמאנע לא היי טמאנע דאס אלץ אלץ
שפנדע קרקהל איין אומר אלץ נאכדעם נאכדעם, דער שטאמאנע קרקהל וואס
אויך איין כולל ממשל; דערמאנע וואס אלץ מילד; דערמאנע וואס אלץ מילד;
אויך איין אומר אלץ נאכדעם נאכדעם, דער שטאמאנע קרקהל וואס

ידיקולא רב. קל גדול: חסיים כנפרא. טח אומה כומפ כרי
שלא ילאו החטים ממון נקבי הקל: ומספיה על רישיה. הפכו על
רשאו: ליכיל לי מר. ימודד: חטים דרשינא. שהלימח. ולבדיחותא
האמר: כנפרא דאכוד. שירחד אכיר לפני כשאמרה: וכחירנה

נא שקל דיקולא רבה
על רישיה ואזל ואמר
בין גרייזי חיימי דרשינא
אוהרתך דלא תברחן
א נסיבנא א"ל בר
למחר שתינא חמרא
בין דאמך בן אלעשה
ר גדול הוה אומניה
ר מעון ברבי א"ל בר
כל דא"ל רבי דהבין
קפרא א"ל פרישה
תירמי לי נטלא אתה
רקוד לי דאימר לך
בה תועה אתה בה
תבל א"ל כי עניינא
דאומר לך עבד אמר
ש בה מי שניא אהר
ותאמר ליה ומאי
כי עניינא קדמא
ה היא לא יכיל בן
נפק הוא ואינתייה
דנאי א"ל לחנם
עויתיו אלא להראות
דכתבי יכסום יכסמו
לוליינא מאי לוליינא
יחיתיה הויי דמי
הבן בצד עיקרו של זה
גדול: וברלעת
דרמוצה אמר שמואל
אמר דלעת הממונה
רב אשי רבי נחמיה
היא דלעת המצרית
עם הרמוצה תיובתא:
שה קדרה אין אסור
אמר קונם אסור
אסור בכל הנעשה
יורד מן היורד לקדרה
שכבר ירד לקדרה
היורד לאלפס מותר
עשה בקדרה מותר
עשה באלפס מותר
מן היורד לאסור אין

מזר כל מעשה תנור עלי אסור בכל הנעשים בתנור:
מתני'

די קינאה, אל גרוי: דרשינא קר. שלחתיך ומייל דנדיסותא היה אומר: גנדקא
 ון מקריס עטמיידי: משה אהב כה. מנחמן שמואל ויובלן אלל משכב וזכר:
 אהא גיאה מלך ביהא: קר קנאל: דליינען אל וזוהו מקוס שפאל כלל
 וק. איט כלל מנשיל: כלואס. קנאל: דהרמוה לא היו עטמה גנדק אלל על
 שפאש קרייה ויט אקור אלל תבשרה רחמא. דבר שנמנהה קרייה ויזן אקור
 אקור אלל כלל הנהפשל גיאה ופליט ואלס: כלל: תאמ קרייה ויזן חיידי

ה א מ' פ'ה מהל' כלי
המקדש הלוי:
ו ב ג מ' פ'ט מהל'
נדרים הלוי טושיע
יו"ד ק' ר'ז סע' ב:

(ב) משנה שאיני נועם:

[illegible]